

מועד ניסן תשפ"ג

בש"ד

בחינה בהלכות מקווארות

כ"ט אדר תשפ"ג

הנחיות לנבחן:

1. יש לכתוב בכתב יד ברור וקריא.
2. אין לכתוב את שם הנבחן או כל סימן מזהה אחר בתוך מחברת הבחינה. מבחן שימצא עליו סימן מזהה – המבחן לא ייבדק! ותוגש תלונה לוועדת משמעת.
3. יש לענות על כל שאלה בעמוד אחד!
4. שאלה המחולקת למספר עסיפים, אף תשובה תהיה מחלוקת כז. אין להשביב על כל חלקי השאלה ייחדיו.
5. לתשומת לבכם: דף הטיווח לא יבדק!
6. חלק א' – עיון – 8 שאלות.
יש לציין בכל תשובה את מקורות הדיון, דעתות הראשונים, ופסקת ההלכה.
חובה לענות על 7 מתוך 8 שאלות. נבחן שיענה מעבר לשאלות החובה יבדקו רק 7 התשובות הראשונות שכותב הנבחן לפי סדר כתיבתו במחברת הבחינה, למעט אם הנבחן סימן עיגול סביר 7 התשובות שմבקש לבדוק.
7. חלק ב' – יישום – 4 שאלות.
יש להתייחס למקרה, לבירור ההלכה והדין כולל ציון דעתות הראשונים ופסקת ההלכה.
חובה לענות על 3 מתוך 4 שאלות, נבחן שיענה מעבר לשאלות החובה יבדקו רק 3 התשובות הראשונות שכותב הנבחן לפי סדר כתיבתו במחברת הבחינה, למעט אם הנבחן סימן עיגול סביר 3 התשובות שמבקש לבדוק.

בהצלחה!!!

חלק א' – עיון

יש לענות על 7 שאלות מתוך 8 שאלות
יש לציין בכל תשובה את מקורות הדיון, דעתות הראשונים, ופסקת ההלכה.

1. נטל אדם מלא חופניו מי גשמי והתילם למקווה החסר משיעור ארבעים סאה.
 - א. מהו גדר הפסול?
 - ב. מהו שיעור מים הפסול?
 - ג. באופן שהטלת המים הייתה שלא בכוונה, האם המקווה יפסל?
2. באר את הדין ונמק את הבדלי הדינים, באופן שאדם הניח דבר המקבל טומאה או פשוטי כלי עצ, לצורך:
 - א. הבאת מי גשמי לתוך בור הטבילה.
 - ב. הבאת מי מעין, לתוך בור הטבילה.
 - ג. המשחת מים שאובים, לתוך בור הטבילה.
 - ד. שיפור זרימת מי מעין הנוטף טיפון טיפון.

עמוד 1 מתוך 3

3. כתוב השוו"ע: "אין הכלי חשוב לפסול המים שבו, אלא אם כן יתמלא לדעת". באר – האם פועלת האדם תוגדר כפעולה מ"דעת" באופןים הבאים:

- א. הנחת כלי תחת הצינור או בחצר, פרט את דעתו הראי"ש והרמב"ם ופסקת השוו"ע.
- ב. הנחת כלי על פתחו של מעיין.
- ג. הנחת כלי, בשעת קישור עבים, בראש הגג ע"מ לנגבו.
- ד. הגבהת כלי, שהונח בחצר בשעת פיזור עבים, בצד לערות את המים לתוך המקווה.

4. כיצד ביארו הראשונים את דברי רבין שאמר בשם ר' יוחנן "שאובה שהמשיכוה יכולה לשירה"? באר גם, הלכה למעשה – מהו שיעור המים השאובים אשר ניתן להמשיכם לתוך מקווה? פרט!

5. תוספתא מקוואות: "אם היה הסילון כפוף כל שהוא – פסולן".

מתני' כלים: "הטהורים שבכלי חרס- הסילונות, אעפ"י שכופפים ואעפ"י שמקבלים".

- א. כיצד ביארו הראשונים את הסתירה שבין התוספתא למשנה בכלים?
- ב. האם, ומדוע, יש מקום לחשש- שמא במהלך השנה נركב חלק כל שהוא מן הסילון ונוצרה גומא? כיצד פסק הרמ"א להלכה?
- ג. גומא בסילון הפסולת. מדוע פסול? הרי מקום הגומה ועד נפילת המים למקואה- ישנה המשיכה.

6. באר את האופנים השונים בהם ניתן להכשיר מקואה שוכלו מים שאובים או שנפל בגי לוגין מים שאובים? פרט 4 אופנים!

7. שני מקוואות, אחד יש בו 40 סאה ואחד יש בו 19 סאה. באר את הדין במקרים הבאים:

- א. ירד טמא (בטומאה מדאוריתא או מדרבנן) וטבל באחד מהם, ואין ידוע באיזה מהם טבל.
- ב. נפלו גי לוגין מים שאובים לאחד מהם, ואין ידוע לאיזה מהם.

8. מקואה מי גשמי או מעיין, שהתייבש בקייז, ושפכו לבור שעל-ידו, מים שאובים, ומתוך כך התמלא הבור שהתייבש. האם ניתן לטבול בו?

חלק ב' – יישום

**יש לענות על 3 שאלות מתוך 4 שאלות
יש להתייחס לקרה, לבירור ההלכה והדין כולל ציון דעתו הראשונים ופסקת ההלכה.**

9. בביקורת כשרות המקווה, נמצא שגודל הנקב המשיק בין בור ההשקה לבור הטבילה, אין בו כשייעור שפוחה"ג. באր, מהם הצדדים להתריר או אסור? פרט, באופן שיש רק בור השקה, ובאופן שיש גם בור זרעה.

10. באր את דין הطيبילה, במקרים הבאים :

- א.** נחל אכזב.
- ב.** מקווה שידוע שרובו נעשה בכשרות וספק על מיועטו.
- ג.** מקווה שנעשה כולו משלג שהובא בכליל לא נקוב.

11. האם ניתן לטבול במקווה בעת פועלות המשאהבה (הפעלת לריקון בור הطيبילה ממימי)?

12. במהלך עבודה חציבה בעיר צפת, התגלה מעיין מים נובעים. לאחר וקרקע המעיין היא בוצית,
ע"כ הוחלט להכשיר מקום סמוך למעיין לצורך טבילה. באר :

- א.** האם בבואה לנ��ות את מקום הطيبילה החדש, תוך כדי נטילה ממי המעיין בכליל - יש להחמיר ולנקב את הכליל?
- ב.** האם מקום הطيبילה החדש יהיה כשר לטבילה גם היכא שקדמו ג' לוגין מים שאובים למי המעיין?

ההנחיות